

[Christmas Møller.]

gen f. Eks. for en Mand, som har Forretning her i Landet mellem to fremmede Lande, hvorledes bliver Forholdet, naar man skal have Valuta til Raadighed, ikke i og for sig for at indføre Varer her til Landet, men for at drive Handel fra det ene Land til det andet? En saadan Ting maa ogsaa overvejes og drøftes, fordi det hele bør med den Nedsænkning, der skal foretages, gaa saa normalt som overhovedet muligt.

I § 1 staar der, at Betaling for Valuta, der skal afleveres, skal ydes efter den paa Københavns Børs noterede Kurs. I Loven af 18. November sagde man det saa nogenlunde paa den Maade, at man skulde ansætte en Kurs efter Tilbud og Efterspørgsel — det var det, vi talte med Nationalbanken om i sin Tid —, skulde holde sig saa nær Pari som muligt; men samtidig sørgede man for, at Tilbud og Efterspørgsel i gammeldags Forstand ikke var til Stede. At det var det, der skete, derom kan der ikke være fjerneste Tvivl. Jeg mener, at den Bestemmelse, der her er givet, er den rigtige, fordi vi saa længe som muligt maa søge at holde den Linie med Hensyn til Kursen, som har været fulgt, kan jeg sige, efter den 18. November: Det er i Virkeligheden ogsaa det, som er Meningen med denne Bestemmelse i Lovforslaget.

Den anden store Baggrund, kan jeg sige, for dette Lovforslag, som ikke staar omtalt i det, er Spørgsmaalet om Lempelse i Kreditindskrænkningen. Jeg har vel Lov til at sige det paa den Maade, at Spørgsmaalet om Gennemførelse af disse Foranstaltninger og Lempelse i Kreditindskrænkningen er kædet sammen i den Forstand, at der ikke har været megen Uenighed om, at skulde man lempe paa Kreditgivningen ved at opkøbe Obligationer, hvilket jeg mente vilde være rimeligt, ved Laangivning paa Obligationer i større Udstrækning — uden naturligvis at komme over i en voldsom Inflation, det er der ingen, der ønsker —, var det klart, at dette kunde først gøres og først rigtig træde ud i Livet i det Øjeblik, man fik det formet paa den Maade, at vi havde Hold paa vor Valuta, saaledes at vi ikke købte for mere, end vi havde solgt for. Jeg tror, det har været overordentlig rigtigt, og at det vil være gavnligt. Jeg haaber ogsaa, at den højtærede Handelsminister er enig med mig i, at det er i Virkeligheden en Forudsætning for denne meget rigoristiske Foranstaltnings Gennemførelse, at der sker en Lempelse paa forstandig Vis for Kreditgivningen fra Nationalbanken.

Her er jeg ikke uenig i, at denne Kreditgivning og denne Lempelse maa først og fremmest finde Sted overfor produktive Virksomheder, og at man, om denne Situation fortsætter, i Virkeligheden vil kunne sige, at de ærede Regeringspartier og den højtærede Regering ej heller vil kunne føle sig sikre paa, om det ikke bliver en bydende Nødvendighed at indlede en økonomisk Politik med Nedsættelser paa en Række Omraader, hvor Regeringen er meget lidt villig til det.

Jeg skal med disse Ord anbefale, at det høje Ting giver Lovforslaget en kort Udvalgsbehandling, og at man i et saadant Udvalg faar stillet Spørgsmaal angaaende Forstaaelsen af nogle af de Ting, jeg har fremhævet, og maaske ogsaa andre, og at man endvidere der faar undersøgt det Spørgsmaal, om det vil være muligt uden en saadan voldsom Foranstaltning som denne at opnaa det, man ønsker: at have Magten over Valutaen. Jeg skal altsaa med disse Ord anbefale, at man giver Lovforslaget en saadan kort Udvalgsbehandling, og i øvrigt tilsige Lovforslaget en velvillig og hurtig Behandling af mit Parti.

Niels Frederiksen: Jeg finder ikke, der er Anledning til Gentagelser af Begrundelsen for det foreliggende Lovforslag eller Redegørelse for Enkeltheder deri. Det nødvendige er udtalt af den højtærede Handelsminister og de Ordførere for Partierne, der allerede har talt, jeg har ikke noget at føje til.

Hvis det lykkes at naa Hensigten med det foreliggende Lovforslag, skulde dette jo være en Støtte for Erhvervslivet og for det Arbejde, der gøres for at opretholde et sundt Erhvervsliv under de nuværende vanskelige Forhold. Det skulde ogsaa være muligt ved Hjælp af de Bestemmelser, Lovforslaget indeholder, at holde en Kurs paa den danske Krone, der er rimelig under Hensyn til alle foreliggende Forhold. Det er jo rigtigt, naar det er fremført, at den Kurs, vi har paa danske Penge, er en af Nationalbanken fastsat Kurs, men jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at man paa dette Omraade kun har en å to Veje at gaa, enten at lade Kursen fastsætte paa Pengeværdierne ved fri Omsætning eller ved en fast Kurs. Det første tør ingen tage Ansvaret for, det sidste er det eneste mulige.

Det er min Tro, at Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag kan bidrage til at gøre Forholdene sikrere end ellers under